

MEDZILUDSKÉ VZŤAHY

*Keďže téma šikanovanie je dnes rozšírená a často je na ňu poukazované aj v médiách, rozhodli sme sa aj my skúsiť vniesť trochu svetla do tohto diania, a pomôcť hľadajúcim zorientovať sa a zaujať správne stanovisko. Predovšetkým však pomôcť im samým, ktorých ich nesprávne stanovisko denne trestá, alebo naopak, ktorí sú kvôli svojmu „inému“ nazeraniu na svet vystavení posmechu a útokom. Ja sám som ešte dosť mladý, mám v pamäti školské lavice a bol som svedkom šikanovania vo svojej triede pomerne často. Dokonca som sa neraz, ako jediný z chlapcov v triede, bol schopný postaviť sa utláčateľovi, čo sa mi niekedy aj vypomstilo, lebo silou som ho neprevyšoval a tak som musel mať rýchle nohy, a aj kúsok šťastia. Stále to v sebe nesiem živo a dnes si k tomu viem doplniť aj isté súvislosti, preto sa k tomu tiež skúsím vyjadriť. „Pravý problém nespočíva v deťoch, ale len v ich rodičoch“ - je veta, ktorú je dnes často počuť a ja by som ju ešte doplnil o malý dodatok: „**a ich nevedomosti!**“ Až do zrelosti tela, kedy sa začne plne prejavovať vnútorná podstata človeka – duch, je dieťa podrobené napodobňovaciemu pudu, ktorý deti núti hľadať si „vzor“, ktorý budú napodobňovať a to v prostredí, ktoré im dovoľí takto vyniknúť, teda najčastejšie v školách. Odsudzovanie druhých u detí a následné konanie – šikanovanie má svoj pôvod v odsudzovaní iných u dospelých, lenže tie následky sa u dospelých už nevolajú šikanovanie, ale podľa formy prejavu dostali iné pomenovania, napríklad ohováranie, aj keď sa stále jedná o tie isté vnútorné pohnútky. Deti to však vyjadrujú úprimnejšie, lebo ešte nemajú tak prekalkulovaný rozum a tak toto ich konanie bolo nazvané šikanovaním. A toto zlo - odsudzovanie - môže mať dva korene. Buď ľudia odsudzujú druhých kvôli chybám, ktoré majú oni sami a nechcú si ich priznať, alebo sa prepožičali ako nástroj temnu, a bezdôvodne útočia na všetko, čo nehodlá kráčať s týmto temnom ovládaným davom. Dieťa má tiež jemnejší príjem a citlivejšie reaguje na jemnejšie úrovne stvorenia, ktoré sú obývané rôznymi bytosťami, ktoré dokážu pôsobiť na našu úroveň a mnohých ľudí tu žijúcich. Nie iba dieťa, ale potom hlavne dospievajúce dieťa, keď prichádza do puberty, nakoľko sa mení vyžarovanie krvi, ktorá je pre toto pôsobenie rozhodujúca. A tie deti, ktoré sú obzvlášť citlivé, tie to majú mimoriadne náročné, najmä, ak nemajú tú potrebnú oporu doma. A skutočnú oporu by mali až vtedy, keby ich rodičia mali znalosť **večných zákonov** a snažili sa podľa nich žiť a na základe tejto znalosti by ich mohli vedome chrániť tak, ako je to v dnešnom svete možné. Tiež by videli príčiny ich nevhodného správania a dokázali by byť voči deťom aj spravodliví. Už sme o tom tiež písali a mnoho detí, ale dokonca aj dospelých, má tento problém, že reagujú a konajú pod vplyvom jemnejšej úrovne a bytosti tam žijúcich. Už aj cirkev občas zverejní niečo z tejto oblasti, ba sa snaží aj pomáhať postihnutým, v prípadoch, keď sa to už nedá utajiť a je to známe, lenže nie vždy s uspokojujúcim výsledkom, lebo cirkev otvorene priznáva, že nevie, teda nepozná, odkiaľ tieto bytosti - démoni prichádzajú, ba kde potom aj odchádzajú, teda nevie o ich svete a úrovniach stvorenia. Pritom je to práve cirkev, ktorá tieto vysvetlenia odmietla v Slove Ducha Svätého, lebo JEHO a ani SLOVO neprijala. Ďalším faktorom je nevedomosť rodičov o tom, ako prebieha proces vtelenia duše a čím môžu ovplyvniť to, aký duch sa nasťahuje do tela, ktoré sa rozhodli splodiť. Samotný postoj k plodeniu, pocity, či okolie človeka, vplývajú značnou mierou a pokiaľ sú nízke, nemôže sa inkarnovať nič iné, len nízky duch. Potom nečudo, že sa bude nízko aj správať a to*

k rovesníkom,

aj

k rodičom!

*Veľmi úzko táto téma tiež súvisí s výchovou a nedostatkom pravej spravodlivej lásky, hlavnou príčinou je však, ako pri každom probléme **nepoznanie večných – Božích zákonov**. Aby sme hľadajúcich inšpirovali, uvidíme teraz krátky výber rád a vysvetlení od Tvorcu týchto zákonov a budeme citovať z diela **Posolstvo Grálu – Vo Svetle Pravdy**. Ak sa týchto a ostatných rád zo Slova budú držať dospeli, vo vzťahu k nim samým, ale aj vo výchove, tak sa automaticky zmenia aj deti a odpadne aj šikanovanie, neúcta detí k rodičom a medziľudské vzťahy sa konečne začnú narovnávať. Dovtedy budeme stále len odstraňovať dôsledky a meniť prejavy namiesto toho, aby sme menili vnútro človeka! Tých, ktorí by chceli už vopred namietať, že náprava spoločnosti je dnes nemožná v celospoločenskom meradle, tých odkazujem na príspevok „Pravá revolúcia“ z úvodnej stránky.*

A teraz nasledujú tie sľúbené citácie:
„Podľa toho, ako je myšlienka pri svojom vzniku súčasne spolupreciňovaná, buď silnejšie alebo slabšie, taký bude mať v sebe i jej jemnohmotný útvar život. Tento svet myšlienkových foriem je husto obývaný. Vzájomnou príťažlivou silou vytvorili sa celé ústredné síl, z ktorých prúdi sústredená sila, ovplyvňujúca ľudí. V prvom rade vždy tých, ktorí sa prikláňajú k tomu istému druhu, ktorí teda čosi podobné prechovávajú **v sebe**. Títo sú tým posilňovaní vo svojich predsavzatiach a neustále povzbudzovaní k vytváraniu nových, podobných útvarov, ktoré pôsobia rovnako, vstupujú do sveta myšlienkových foriem. Avšak aj iní ľudia, ktorí nemajú v sebe tieto vlastnosti, môžu byť tým obťažovaní a pozvoľna k nim priťahovaní, ak sa týmto strediskám trvalým prílivom dostane netušenej sily. Chránení pred tým sú len tí ľudia, ktorí majú v sebe nejakú mocnejšiu inorodosť, takže spojenie s odlišným je nemožné. Teraz je to žiaľ len nenávisť, závisť, neprajníctvo, zmyselnosť, lakomosť a všetky ostatné zlé, ktoré zásluhou zvýšeného počtu svojich prívržencov majú najmocnejšie centrály síl vo svete myšlienkových foriem. Menej už čistota a láska. Z tohoto dôvodu sa zlo šíri neuveriteľnou rýchlosťou. K tomu ešte treba rátať s tým, že tieto silové centrály myšlienkových foriem opäť nadväzujú spojenie s rovnorodými oblasťami temna. Odtiaľ sú najviac podnecované k neustále väčšej činnosti, takže pri ďalšom pôsobení môžu v ľudstve napáchať ozajstné spustošenie.“

„Sami si vytvárate tieto následky, preto k vám volám: **Udržujte krb svojich myšlienok čistý, tak založíte mier a budete šťastní!**“

„Podívajte sa raz kľudne na ľudí, akí sú **dnes!** Pátrajte v zrelšej mládeži pozorne po budúcom pokolení, po najbližšej nemeckej generácii. Je otrávená už od základu na tele i na duši. Nepatrné výnimky, ktoré sa ešte javia, sú nápadné ako podivní. Pre celý národ neznamenaajú vôbec nič. Tieto výnimky sa javia tak odchyľne od stále viac upadajúceho okolia, že začínajú pôsobiť groteskne a prepadajú temer všeobecnému posmechu, platia za nenormálnych, chorobných, za neužitočných blúznivcov a bláznov! Toto groteskné vyrastanie nespočíva však v týchto **chvályhodných výnimkách**, ale je to v klesajúcom okolí, ktoré vo svojom beznádejnom páde sa stále viac vzdďaľuje od odpoly normálneho duševného stavu. Títo ľudia už ani nepozorujú svoj vlastný pád, ktorý ich vzdďaľuje od zdravej a pevnej pôdy, kde tí nemnohí doposiaľ stoja ako výnimky, ale majú falošný pocit, akoby sa títo vznášali v chorobne detinských predstavách. Očakávajú, že čoskoro vytriezvejú a každým okamihom padnú ku posmechu všetkých. Ale nepotrvá už dlho a z ich očí zmizne každý posmech; zato však nastúpi úžas, až konečne

poznajú, že tí druhí, doposiaľ posmievaní, zaujímajú správne a **pevné** stanovisko, ale oni sami zapadajú do najhoršieho bahna a pomaly sa dusia. Dusia sa v bahne, ktoré si pripravili sami a ktoré sa teraz nezadržateľne zavrie nad ich hlavou!“

„A vy, kto ste seba a generácie prichádzajúce po vás nechali sputnať okovami, ste povinní **sami** tieto okovy opäť rozlomiť a nečakať rozuzlenia od nástupcov!“

„61.

otázka:

Kto sú to osočovatelia?

Odpoveď:

Sú to ľudia, ktorí šikovne prekrúčia skutočnosti, aby im dali iný zmysel na úkor iných ľudí. Tí ľudia, ktorí vymýšľajú nové príbehy a rozširujú ich za tým istým účelom, to nie sú osočovatelia, ale luhári. Podľa božských zákonov je aj jedno aj druhé rovnako zahrnutiahodné. **Patria k pokusom alebo k dokonalým morálnym vraždám, pri ktorých je karma práve tak ťažká ako u hrubohmotnej, vykonanej vraždy a vo väčšine prípadov dokonca ťažšia, pretože duševné rany sú trvalejšie a najmä preto, lebo v mnohých prípadoch tým spolutrpia tiež iné osoby.** Okrem toho **každé** dokonané morálne poškodenie alebo pokus oň, bez ohľadu na to, či je zdôvodnený alebo nezdôvodnený sa karmicky ťažko odpykáva. To by malo byť ľahko zrozumiteľné, lebo taký skutok sám osebe vždy predpokladá iba nečistý charakter; lebo čistý alebo len jemný charakter by to nevykonal a také myšlienky by s prirodzeným odporom odohnal ďaleko od seba. Nečistota v takých veciach bude teda prirodzene vždy na strane vykonávajúcej, ktorá sa tým automaticky označuje ako taká.“

„**Podľa toho** sa ukáže, kde číha **temno**. A čo temno svojou nenávisťou prenasleduje, je **iba** Svetlo a všetko svetlé. Už v tom samom spočíva pre pokojne skúmajúceho upozornenie, kde je zakotvené temno a kde Svetlo. Podľa zákonov stvorenia sa to dá podľa môjho Posolstva celkom podrobne odôvodniť. Lebo temno nenávidí Svetlo a snaží sa ho napádať a špiniť, kde len môže! **Kde útočia temnoty, tam sú svetlé hodnoty!** To bude ľudom v budúcnosti ihneď jasné a budú podľa toho usudzovať a konať, aby úplne vyplienili zlo, ktoré sa tým **musí** vždy **samo** označiť!“

„Bezobsažná menejcennosť týchto útokov sa zvlášť nápadne prejavuje vždy práve v tom, že nie sú **nikdy čisto vecné!** Vždy sú to skryté alebo i zjavné pošpinenia **osoby**, hľadajúcej Pravdu. **To koná len ten, kto nedokáže namietnuť nič vecného.** Hľadač alebo nositeľ Pravdy predsa nedáva seba **osobne**, ale dáva to, čo **hovorí.**“

„To všetko sa teraz v súde prejaví! Ibaže na samotných ľuďoch, ktorí sa takto prehrešovali proti Duchu, ktorý im všetkým dával vždy znovu iba **jedno** učenie ako základné chápanie ich Bohom chceného bytia v tomto stvorení: **Miluj svojho blížneho**, to znamená, **cti** ho ako takého! **V tom** spočíva neochvejný príkaz; že mu nikdy nesmieš **vedome** škodiť ani na jeho tele, ani na jeho duši, ani na jeho pozemskom majetku, ani na jeho povesti! Kto to nedodržiava a koná inak, neslúži Bohu, ale temnu, ktorému sa prepožičiava za nástroj!“

„**Opravdivá láska nebude dbať na to, čo sa druhému páči, čo je mu príjemné a čo mu spôsobuje radosť, ale bude sa riadiť len podľa toho, čo druhému prospieva! Nezáleží, či to druhému spraví radosť alebo nie. To je pravá láska a služba.** Keď je teda napísané: „Milujte svojich nepriateľov!“, to znamená: „Čiňte to, čo im prospieva! Teda ich aj karhajte, ak nemôžu inak prísť k poznaniu!“ Tým im preukážete službu. Len musí

pri tom vládnuť spravodlivosť; lebo lásku nemožno oddeliť od spravodlivosti, s ktorou tvorí jednotu! Nemiestna ústupčivosť by znamenala pestovať chyby nepriateľov ešte viac a tým ich nechať ďalej klesať po šikmej ploche. Bola by to láska? Naopak, tým by človek na seba uvažoval vinu!“

„Prikázanie štvrté: Cti otca i matku!“

TOTO prikázanie dal kedysi Boh ľuďstvu prostredníctvom Mojžiša. Ale ono vyvolalo nevýslovné duševné boje. Aj nejedno dieťa, i nejednen dospelý ťažko zápasil, aby tým najhrubším spôsobom neporušili práve toto prikázanie. Ako môže dieťa ctiť otca, ktorý sa znižuje na opilca, alebo matku, ktorá svojou náladovosťou, svojou neskrotnou povahou a nedostatkom sebvýchovy a mnohým iným strpčuje hodiny otcovi i celému domu a úplne znemožňuje, aby zavládla pokojná nálada! Môže dieťa ctiť rodičov, keď počuje, ako si navzájom hrubo nadávajú, klamú sa, alebo sa dokonca bijú? Nejedna manželská scéna spôsobila deťom z prikázania často muky, učinila plnenie nemožným. Bolo by to napokon predsa len pokrytectvo, keby dieťa chcelo tvrdiť, že ctí matku ešte aj vtedy, keď sa táto správa voči cudzím oveľa vľúdnejšie než voči vlastnému mužovi, otcovi dieťaťa. Ak u nej pobadá sklon k povrchnosti, uvidí ako v tej najsmiešnejšej márnivosti klesá, stávajúc sa bez vlastnej vôle otrokyňou každej módnjej hlúposti, ktorú často nie je možné viac zlúčiť s pojmom vážneho, vznešeného materstva, čo uberá všetku krásu a vznešenosť materskej dôstojnosti! Na základe čoho má potom dieťa ešte nájsť dobrovoľnú úctu k matke? Čo všetko skrýva toto jedno slovo: „matka!“ Čo však aj vyžaduje. Dieťa, ktoré ešte nie je otrávené, **musí** podvedome v sebe vyciťovať, že človek zrelého, vážneho ducha sa nikdy neodhodlá k tomu, aby svoje hrubohmotné telo obnažoval len kvôli móde. Ako potom môže matka ostať pre dieťa posvätnou! Prirodzené uctievanie impulzívne poklesne do prázdnej formy povinnosti zo zvyku, alebo v závislosti od výchovy do samozremej spoločenskej zdvorilosti, teda do pokrytectva, ktorému chýba akýkoľvek vysoký vzlet duše. Práve **ten** vysoký vzlet, skrývajúci v sebe vrúcny život, ktorý je pre dieťa nepostrádateľný a ktorý ho pri dospievaní a vstupe do života sprevádza ako bezpečný štít, chráni pri pokušeníach všetkého druhu a ktorý mu vnútorne ostáva pevným útočiskom, ak sa niekedy dostane do nejakých pochybností. Až do vysokého veku! Slovo „otec“ alebo „matka“ malo by vo všetkých dobách vzbudiť vrelý, úprimný cit, v ktorom sa vynorí pred dušou obraz plný čistoty a **dôstojnosti**, aby varoval alebo súhlasil ako hviezda udávajúca smer v celom pozemskom živote!

A o aký poklad je každé dieťa pripravené, ak **nemôže** ctiť svojho otca alebo svoju matku z celej duše!

Avšak tieto muky duše vyvoláva zas len ľuďmi nesprávne ponímanie prikázania. Nesprávny bol doterajší názor, ktorý ohraničoval zmysel a robil ho jednostranným, veď predsa nič nemôže byť jednostranné, čo Boh zoslal. Ešte nesprávnejšie ale bolo, že sa toto prikázanie znetvorilo tým, že malo byť vylepšené podľa ľudského uváženia, presnejšie sformulované dodatkom: Cti otca **svojho** a matku **svoju**! Tým sa to stalo osobným. To muselo viesť k omylom; pretože prikázanie znie vo svojej pravej forme len: „Cti otca a matku!“ Nemyslia sa teda jednotlivé, určité osoby, ktorých **druh** nie je možné **vopred** stanoviť a predpokladať. Niečo tak nezmyselné sa nikdy nevyskytne v zákonoch Božích. Boh v žiadnom prípade nepožaduje ctiť niečo, čo si tiež bezvýhradne nezaslúži, aby bolo uctievané! Toto prikázanie naopak zahŕňa namiesto osobnosti **pojmem** otcovstva a materstva. Neobracia sa teda najskôr k deťom, ale na samotných **rodičov**, od **týchto** požaduje, aby si ctili otcovstvo a materstvo! Prikázanie ukladá rodičom bezpodmienečne povinnosti, aby si vždy boli úplne vedomí svojej veľkej úlohy a aby tým stále mali pred očami aj zodpovednosť, ktorá v tom spočíva.

Na onom svete a vo Svetle sa nežije slovami, ale v pojmoch.

Z tohto dôvodu sa stáva, že pri opakovaní v slove ľahko dôjde k obmedzeniu týchto pojmov, ako je to viditeľné v tomto prípade. Ale beda tým, ktorí nedbali na toto prikázanie, ktorí sa neusilovali o jeho spoznanie v pravom zmysle. Nie je ospravedlnením, že dosiaľ bolo mnohonásobne len nesprávne vykladané a nesprávne precítené. Dôsledky nedodržania prikázania sa prejavili už pri splodení a vstupe duše. Úplne ináč by bolo na tejto zemi, keby ľudia boli pochopili a naplnili toto ďalekosiahle prikázanie. Úplne iné duše sa potom mohli dostať ku vteleniu, ktoré by nepripustili úpadok mravnosti a morálky takého stupňa, aký je dnes! Pozrite sa len na vraždenie, pozrite sa na zhýralé tance, pozrite sa na orgie, ku ktorým chce dnes všetko stúpať. Podobné ako vyvrcholenie triumfu dusivých prúdov temna. A pozrite sa na nepochopiteľnú ľahostajnosť, s ktorou sa prijíma a dokonca podporuje úpadok ako niečo správne, niečo, čo tu už vždy dokonca bolo. Cti otca i matku! To nech sa vám stane svätým prikázaním. Prineste úctu otcovstvu a materstvu! Ktože dnes ešte vie, aká veľká dôstojnosť v tom spočíva. A aká moc k zušľachteniu ľudstva! V tom by mali mať jasno ľudia, ktorí sa spájajú tu na zemi, potom bude každé manželstvo skutočne manželstvom, zakotvené v duchovnom! A všetci otcovia, matky budú **hodní úcty** podľa zákonov Božích! Pre deti ale bude toto prikázanie prostredníctvom ich rodičov sväté a živé. Nebudú môcť vôbec inak než z duše ctiť otca i matku, jedno, ako budú tieto deti sami uspôsobené. Budú k tomu nútené už skutočnosťou vyplývajúcou z druhu rodičov. A beda potom tým deťom, ktoré prikázanie nebudú plniť úplne. Doľahla by na ne ťažká karma; pretože dôvod k tomu by potom bol tiež úplne daný. Ale splnenie sa stane vo zvratnom pôsobení čoskoro samozrejmosťou, radosťou a potrebou! Chodte preto a dbajte na prikázania Božie vážnejšie ako doposiaľ! To znamená, dodržiavajte a plňte ich, aby ste boli šťastní! –“

Takto, ako je vysvetlené štvrté prikázanie, sú v tomto Slove vysvetlené dokonale všetky a mnohí, aj tí, ktorí desať Božích prikázaní poznajú, budú vysvetlením prekvapení, lebo ich významu nerozumejú.

„Vidíš triesku v oku brata svojho, ale na brvno vo vlastnom oku nedbáš!

... Avšak človek môže a **má** používať tento výrok Syna Božieho iba ako meradlo svojich vlastných chýb. Ak pozerá okolo seba otvorenými očami a pritom pozoruje súčasne aj seba, tak čoskoro pozná, že práve tie isté chyby, ktoré mu najviac vadia u jeho bližných, sú u neho zvlášť výrazné a sú na ťarchu druhým. Aby ste sa naučili pozorovať, zamerajte sa raz pozorne najprv len na vašich bližných. Sotva bude medzi nimi jeden, ktorý by nemohol to alebo ono druhému vytknúť, a kto by to otvorene alebo skryte nevyjadroval. Keď sa to stane, zamerajte potom svoje presné pozorovanie na toho človeka, ktorý sa pozastavuje, alebo dokonca rozčuľuje nad chybami iných. Nebude to dlho trvať, keď k svojmu prekvapeniu zistíte, že práve tie chyby, ktoré dotýčny tak ostro karhá u iných, nachádzajú sa u neho samého v omnoho väčšej miere! A tak je to v tisíciach rôznych prípadoch. Poučenie a poznávanie vám bude ľahké. Ak ale budete potom tak ďaleko, majte tiež odvahu si priznať, že ani vy nie ste žiadnou výnimkou, keď dôkaz o tom ste našli u všetkých ostatných. A tým sa vám konečne otvoria oči, akí ste vy sami. To znamená veľký krok, možnože dokonca najväčší k vášmu vývoju! Roztnete tým uzol, ktorý dnes spútava celé ľudstvo! Oslobodte sa a potom pomáhajte radostne aj iným ľuďom rovnakým spôsobom.“

„V tom spočíva tiež jedna veľká úloha pre všetkých v zámorí: Nechať každý národ, aby sa tam stal veľkým **sám v sebe**, celkom sám od seba, vlastnými schopnosťami, ktoré sú tak rozličné medzi mnohými národmi tejto zeme. **Všetky** majú rozkvitnúť **podľa druhu pôdy, na ktorej vznikli**. Musia zostať tejto pôde prispôsobené, aby na nej rozvili **tú** krásu, ktorá sa

harmonicky zachvieva s ostatnými na zemi. Pravá harmónia nastane však práve ich **rozličnosťou**, nie však uniformovaným zjednotením všetkých národov. Keby to bolo bývalo chcené, potom by bola bývala len **jedna** krajina a jeden národ. Avšak pri tom by bol čoskoro nastal stav pokoja a nakoniec chradnutie a odumretie, pretože by chýbalo osvieženie vzájomným dopĺňovaním!

Pozrite si len kvetiny na lúkach, ktoré práve svojou rozmanitosťou oživujú a osviežujú, ba obšťastňujú!“ /A ako je to s národmi, tak je to aj s ľuďmi./

Tí, ktorí sú posmievaní a najčastejšie napádaní sú poväčšine tie svetlé výnimky, ako to aj vyplýva z citátov vyššie, a práve keď človek prestane pociťovať odpor masy mal by si dať obzvlášť veľký pozor, lebo smeruje spolu s ňou do záhuby. Tí, ktorí sú, ako je vyššie uvedené, citlivejší na príjem z jemnejších úrovní, nájdu v Slove dokonalý liek a cestu do svetlejších úrovní, a potom sa im táto jemnejšia schopnosť príjmu stane požehnaním, a nie utrpením ako doteraz.

**Slovo Posolstva Grálu je dokonalým liekom a pomocníkom pre každého človeka!
Vyžime ho teda, veď nám bolo prinesené pre naše blaho!**